

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Ek/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117240105
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kičinko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117240105.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1.) L. T., Z.. XX.XX.XXXX, K. X. X. XXXX/ X, XXX XX Q. P. a 2.) A. T., Z.. XX.XX.XXXX, K. X. O. XX, XXX XX F., právny zástupca JUDr. Ivan Vanko, advokát, Floriánska 19, 040 01 Košice proti povinnému: Q. A., Z.. XX.XX.XXXX, K. X. B. XX, XXX XX Q. Z. K., právny zástupca JUDr. Martin Friedrich, advokát, Floriánska 19, 040 01 Košice - Staré Mesto o vymoženie 30 560,50 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ľuboš Sidorják, so sídlom exekútorského úradu Murgašova 3, 040 01 Košice, IČO: 31 311 580 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.10.2017 domáhali od povinného vymoženiu 32 100,00 Eur s prísl. (nárok oprávneného v prvom rade v sume 19 000,00 Eur a nárok oprávneného v druhom rade 13 100,00 Eur), na podklade rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 7C/117/2012 zo dňa 02.12.2015. Poverením zo dňa 07.12.2017 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ľuboš Sidorják, ktorý exekúciu vedie pod spisovou značkou 147EX 261/17. Dňa 14.08.2019 Okresný súd Banská Bystrica uznesením exekúciu v časti nároku oprávneného v prvom rade v sume 911,23 Eur a nároku oprávneného v druhom rade v sume 628,27 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil a vo zvyšnej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Proti výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie povinný podal sťažnosť. Uznesením zo dňa 27.01.2020 bol druhý výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Ek/157/2017 zo dňa 14.08.2019 zrušený.

2. Tunajší súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti 30 560,50 Eur uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom zo dňa 14.08.2019, pretože podľa právnej teórie ako aj eurokomfortného výkladu súčasťou náhrady škody na zdraví sú nielen nároky zo zodpovednosti za škodu ale aj nároky zo zodpovednosti za porušenie práva na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Preto podľa názoru tunajšieho súdu náhrada nemajetkovej ujmy priznaná oprávneným je oddĺžením nedotknutá pohľadávka a to odkazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Haasová. Proti druhému výroku uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 14.08.2019 podal povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť, pretože súd nesprávne právne posúdil vec a konštatoval neaplikovateľnosť rozhodnutia „Haasová“ v danej exekučnej veci. Výklad pojmu „škoda“ v zmysle rozhodnutia vo veci Haasová podľa názoru právneho zástupcu povinného predstavuje len eurokonformný výklad vnútroštátnej právnej úpravy povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Vymáhaná pohľadávka nie je pohľadávkou, ktorá má svoj hmotnoprávny základ v zákone č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, ale „len“ pohľadávkou v zmysle Občianskeho zákonníka. Preto povinný namieta extenzívny výklad ako aj spôsob, akým exekučný súd preniesol závery z rozhodnutia

Haasová do nesúvisiacej právnej normy. Ďalším argumentom nesprávneho posúdenia veci je aj to, že právna úprava oddĺženia bola do právneho poriadku zavedená po vydaní rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Haasová. Zákonodarca v ustanovení § 166c zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) vymedzuje kategórie nárokov, ktoré napriek oddĺženiu majú byť zachované. V čase prijatia zákona č. 377/2016 Z. z. zákonodarca poznal výrok rozsudku vo veci Haasová. I napriek tomu však § 166c ods. 1 písm. d) ZKR za oddĺžením nedotknuteľnú pohľadávku považoval len pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Ak by mal byť názor vyjadrený exekučným súdom, pre účely konkurzného konania by to znamenalo, že dlžník, voči ktorému sa uplatňuje náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, by sa tohto dlhu nemal možnosť nikdy legálne zbaviť a to i napriek tomu, že jeho súčasné a aj očakávané majetkové pomery mu nikdy neumožnia tento dlh reálne uhradiť. Podľa názoru povinného je tak s ohľadom na všetky okolnosti potrebné zodpovedať otázku, či pojem „náhrada škody na zdraví“ podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZKR zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy a to s ohľadom: a) aplikácia rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Haasová, pretože v tomto prípade nedochádza k aplikácii únievého práva a potrebe eurokonformného výkladu, b) teleologický výklad ZKR, v zmysle ktorého účelom konania o oddĺžení podľa druhej hlavy ZKR je zbavenie dlžníka všetkých dlhov až na presne špecifikované výnimky uvedené v § 166c ZKR a c) jazykový výklad normatívneho textu, v zmysle ktorého zákonodarca jednoznačne limitoval nevymáhateľné pohľadávky len na pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Na záver sťažnosti právny zástupca oprávneného namietol nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a to s ohľadom na spôsob odôvodnenia, absentujúce právne úvahy, ktoré by logicky nadväzovali na skutkové a právne okolnosti prejednávaného prípadu, chýbajúce označenie relevantných právnych noriem, ku ktorým sa má vzťahovať eurokonformný výklad.

3. Tunajší súd uznesením zo dňa 27.01.2020 zrušil druhý výrok napadnutého uznesenia pre nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odkaz na právnu teóriu, resp. eurokonformný výklad je v zmysle odôvodnenia zo dňa 27.01.2020 je hmlistý, nejasný, nedávajúci odpoveď, čo sa za tým skrýva, ergo určite nie je dostatočný a toľž nie presvedčivý. Exekučný súd musí súhlasiť s povinným, že odôvodneniu chýbajú akékoľvek právne úvahy, ktoré by logicky nadväzovali na skutkové a právne okolnosti, čo viedlo nakoniec k rýchlemu, k skratkovitému a k priamemu záveru nožnej analogickej aplikácie rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 24.10.2013 vo veci C - 22/12 Haasová. i pre prípady normované v § 166c ods. 1 písm. d) ZKR, čo nemožno vyhodnotiť ináč ako odôvodnenie arbitrárne a svojvoľné. V danej veci z príslušného odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akej právnej argumentácie, dospel vyšší súdny úradník k záveru, že exekučné tituly priznávajúce nárok na nemajetkovú ujmu spadajú pod aplikáciu § 166c ods. 1 písm. d) ZKR. Vyšší súdny úradník tak zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, kde jednak orgán rozhodujúci o opravnom prostriedku nemôže preskúmať správnosť právnej argumentácie (právny omyl), nakoľko sa ani objektívne nedá zistiť, čím sa orgán vydávajúci napadnuté uznesenie riadil a jednak súd týmto procesným postupom znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (a tým dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces), t. j. porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Úlohou exekučného súdu v zmysle odôvodnenia uznesenia zo dňa 27.01.2020 je vysporiadať sa s argumentáciu povinného uvedenou v návrhu na zastavenie exekúcie a sťažnosti a opätovne rozhodnúť o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v časti ktorej bol jeho návrh zamietnutý.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

7. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

8. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

9. Vzhľadom na to, že uznesenie tunajšieho súdu vydané dňa 14.08.2019 bolo zrušené, exekučný súd konajúci vyšším súdnym úradníkom musí opätovne rozhodnúť o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom musí zohľadniť všetky argumenty uvedené povinným v návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti zohľadňujúc právny názor súdu vyjadrený v uznesení o zrušení druhého výroku uznesenia zo dňa 27.01.2020.

10. Právnou otázkou, na ktorú musí tunajší súd pri opätovnom rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zodpovedať je, či pohľadávka z nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pozostalých podľa § 15 Občianskeho zákonníka priznaná oprávneným exekučným titulom sa stáva oddĺžením podľa štvrtej časti ZKR nevymáhateľnou. Pre odôvodnenie tohto uznesenia bude rozhodujúci výklad a aplikácia ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR na túto exekučnú vec. Zmyslom a účelom ustanovenia § 166c ods. 1 ZKR je vymedziť kategórie pohľadávok, ktoré sú oddĺžením nedotknuté. Teda pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a ich vymáhateľnosť je zachovaná v celom rozsahu. Ide o zoznam pohľadávok, ktorých vymáhateľnosť vzhľadom na ich povahu a význam zostáva zachovaná počas celého konania o oddĺžení a to aj po skončení konania o oddĺžení. Inými slovami ide o zoznam natoľko svojom povahou významných pohľadávok, ktoré počas konkurzu oddĺžením ale aj po zrušení konkurzu oddĺžením zostávajú v plnom rozsahu zachované a vymáhateľné. Predmetné ustanovenie predstavuje vylúčenie všeobecného univerzálneho následku oddĺženia, t.j. zbavenie dlžníka všetkých dlhov. Pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví považoval zákonodarca svojou povahou za natoľko významné, že ich zaradil do zoznamu oddĺžením nedotknutých pohľadávok. Z ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR je nepochybná vôľa zákonodarcu zaviesť akúsi „brzdu“ ku všeobecným univerzálnym následkom (účinkom) oddĺženia vo vzťahu k pohľadávkam zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví.

11. Zdravie ale aj život patria medzi natoľko významné spoločenské hodnoty, že právo resp. právny poriadok im priznáva osobitné postavenie v systéme hodnôt chránených nielen súkromným (civilným) právom, ale aj celým právnym poriadkom Slovenskej republiky. Čo sa prejavuje aj osobitnou právnou úpravou zodpovednosti zo zásahu do práva na život (napr. osobitná právna úprava rozsahu náhrady škody pri usmrtení podľa § 448 Občianskeho zákonníka) alebo práva na zdravie resp. ochranu zdravia pred neoprávnenými zásahmi (napr. odškodnenie bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia podľa § 444 Občianskeho zákonníka). Z celého právneho poriadku Slovenskej republiky je evidentné, že právo na život ako aj právo na zdravie (resp. právo na ochranu zdravia pred neoprávnenými zásahmi) predstavujú osobitné subjektívne práva, ktoré sa svojou absolútnosťou (pôsobením voči všetkým subjektom práva) nielen odlišujú, ale svojou dôležitosťou významovo oddeľujú od ostatných subjektívnych práv chránených právnym poriadkom Slovenskej republiky.

12. Preto teleologickou redukciou ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR možno skonštatovať, že zmyslom a účelom predmetného ustanovenia je poskytnúť ochranu tomu, komu bola spôsobená ujma na zdraví tým, že pohľadávka zo zodpovednosti za protiprávne konanie (ale aj nekonanie resp. opomenutie), ktorého následkom bola ujma na zdraví bude zachovaná v prípade oddĺženia dlžníka - t.j. toho, kto svojím protiprávnym konaním (ale aj nekonaním alebo opomenutím) spôsobil inému ujmu na zdraví (t.j. zodpovedného subjektu za neoprávnený zásah do práva na zdravie). Podľa názoru exekučného súdu bude irelevantné, či pôjde o pohľadávku zo zodpovednosti za porušenie osobnostných práv alebo zo zodpovednosti za škodu na zdraví, a to odkazom na rozsudok Súdného dvora Európskej únie z 24.10.2013 vo veci C - 22/12 Haasová. Súdný dvor Európskej únie v predmetom rozhodnutí skonštatoval, že aj napriek nezávislosti právnej úpravy ochrany osobnostných práv a zodpovednosti za škodu vo vnútroštátnom práve - slovenskom Občianskom zákonníku, majú oba nároky občianskoprávnu povahu a riešia v zásade druhovo rovnakú situáciu t.j. civilnú zodpovednosť za ujmu na živote a zdraví, a preto musí byť obom týmto (občianskoprávnym, civilným) nárokom poskytnutá rovnaká právna ochrana. Rovnaký záver platí aj pre nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým po blízkej osobe usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla z titulu občianskoprávnej

zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostalých po usmrtenej osobe. Nakoľko usmrtenie predstavuje najzávažnejší dôsledok (následok) dopravných nehôd, podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, a preto musí byť obom občianskoprávnym nárokom (zodpovednosť za škodu a zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv pozostalých) poskytnutá rovnaká právna ochrana. V opačnom prípade by mohla vzniknúť neistota pozostalých v tom smere, či im prisúdená náhrada bude skutočne poskytnutá, resp. riziko, že v prípadoch oddĺženia zodpovedného subjektu táto náhrada sa stane nevyžiteľnou. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2017 sp. zn. 6 MCdo 1/2016, R 61/2018) Ak by súd uplatnil len doslovný gramatický výklad ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR, pohľadávka na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých podľa § 15 Občianskeho zákonníka by oddĺžením bola dotknutá, teda by nastal generálny následok (účinnok) oddĺženia vo vzťahu k pohľadávke vymáhanej v tejto exekúcii. Avšak za použitia teleologického ale aj systematického výkladu predmetnej právnej normy exekučný súd musí doslovný jazykový výklad ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR vyjadrený vyššie odmietnuť. A to nielen z dôvodov významu práva na život a zdravie uvedených v odseku 13 odôvodnenia tohto uznesenia, ale aj z dôvodu nerovnakých následkov oddĺženia vo vzťahu k pohľadávke zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví a k pohľadávke na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých za neoprávnený zásah do osobnostných práv, čím dochádza k premietnutiu záverov vyslovených v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci Haasová ako aj rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2017 sp. zn. 6 MCdo 1/2016, R 61/2018 na túto exekučnú vec.

13. Hmotnoprávnym základom nároku oprávnených vymáhaným v tomto exekučnom konaní je nárok oprávnených na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv (práva na súkromie a rodinný život) spôsobených usmrtením blízkeho príbuzného podľa § 15 Občianskeho zákonníka. Ako je to už v odôvodnení tohto uznesenia uvedené vyššie, zmyslom a účelom ustanovenia § 166c ZKR je poskytnúť ochranu niektorým právne významným pohľadávkam (napr. právo dieťaťa na výživu - výživné, pracovnoprávne nároky veriteľov dlžníka najmä právo na odmenu za vykonanú prácu ako aj právo na náhradu za ujmu na zdraví) pred všeobecnými následkami (účinkami) oddĺženia. Keďže právo na život je v hodnotovej sústave právneho poriadku Slovenskej republiky na vyššom mieste ako právo na zdravie, potom za uplatnenia výkladového pravidla a *minor ad maius* (do menšieho k väčšiemu) je potrebné uviesť, že pokiaľ ZKR v ustanovení § 166c ods. 1 písm. d) poskytuje pohľadávkam z ujmy na zdraví ochranu pred účinkami oddĺženia, tak potom rovnako musí poskytnúť ochranu pred účinkami oddĺženia aj pohľadávkam z ujmy na živote a pridruženým osobnostnoprávnym nárokom pozostalých podľa § 15 Občianskeho zákonníka spôsobených usmrtením, inak by sa zmysel a účel ustanovenia § 166c ZKR (bez ochrany hodnoty života) uvedený v odôvodnení tohto uznesenia vyššie stratil a komplexnosť občianskoprávných resp. civilných zodpovednostných nárokov spôsobených ujmu na živote (usmrtením) by bola len iluzórna. Z tohto dôvodu exekučný súd musí pristúpiť k extenzívnej interpretácii ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR a to takým spôsobom, že pod pojem „zodpovednosť za škodu na zdraví“ patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do osobnostných práv pozostalých spôsobený usmrtením podľa § 15 Občianskeho zákonníka. Exekučný súd za súčasného teleologického a systematického výkladu ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR, výkladového pravidla a *minor ad maius*, extenzívneho výkladu pojmu „zodpovednosť za škodu na zdraví“ a rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (Súdny dvor Európskej únie a Najvyšší súd Slovenskej republiky) uvedených v odôvodnení tohto uznesenia na túto exekučnú vec konštatuje, že pohľadávka oprávnených vymáhaná v tejto exekúcii nie je oddĺžením podľa ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZKR dotknutá a zostáva v celom rozsahu vymáhateľná. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že ustanovením § 166c ods. 1 písm. d) ZKR zákonodarca zaviedol vylúčenie pohľadávky zo zodpovednosti za ujmu na živote resp. zo zodpovednosti za usmrtenie, pričom je irelevantné na akom hmotnoprávnom základe (náhrada škody alebo nárok pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do osobnostných práv), zo všeobecných následkov (účinkov) oddĺženia predpokladaných štvrtou časťou ZKR.

14. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd na záver odôvodnenia tohto uznesenia konštatuje, že pohľadávka vymáhaná v tejto exekúcii je oddĺžením podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZKR nedotknutá. Teda ide o pohľadávku, ktorej sa oddĺženie netýka a jej vymáhateľnosť je zachovaná v celom rozsahu počas konania o oddĺžení a aj po jeho skončení. Vzhľadom na to, že pohľadávka vymáhaná v tejto exekúcii je oddĺžením nedotknutá a jej vymáhateľnosť je zachovaná v celom rozsahu, súd návrh povinného na

zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.